

Tekst Inspraak raadsvergadering 10 november 2009.

Vanuit de dorpsraad Broekhuizen-Broekhuizenvorst is een werkgroep Maas opgericht, die al geruime tijd de plannen en ontwikkelingen rondom de Maas en de reactivering van de oude Maasarm Ooijen-Wanssum volgt.

Voor dit laatstgenoemde gebied is een ontwerp gebiedsplan Ooijen-Wanssum opgesteld. De dorpsraad heeft naar aanleiding daarvan een reactie gezonden aan het projectbureau, met een afschrift naar het college van B&W en de raadsfracties. Graag wil ik daarop nog enige toelichting en aanvulling geven.

De gebiedsvisie is in onze optiek een goed plan. Het geeft een samenhangende totaal visie. Bij het bezien van het plan moet wel voor ogen worden gehouden dat de aanleiding de bescherming tegen hoge waters is, en dat dit ook het primaire belang moet zijn. We zijn daarom tevreden dat ook beveiliging van Broekhuizen in de ontwikkeling is betrokken.

De door mij hiervoor genoemde werkgroep is bereid en ook van plan constructief maar ook kritisch mee te denken over de ontwikkelingen.

Dit brengt mij dan ook tot het aangeven van een enkele punten van zorg en aandacht.

Daarbij gaat het om:

- De kosten, financiering en de planning
- De werkzaamheden en de overlast voor de bevolking
- De natuurwaarden

De kosten, de financiering en de planning

De kosten voor de gebiedsontwikkeling worden nu geschat op € 150 à 200 miljoen.

Hoewel er al wel middelen beschikbaar zijn gesteld, is de totale financiering nog niet rond. Tot de middelen die door de provincie beschikbaar zijn gesteld behoort 10 miljoen euro, onder voorwaarde dat de gemeenten Venray en Horst aan de Maas ook hetzelfde bedrag opbrengen.

Maar we weten allemaal dat de toekomstige gemeente moet bezuinigen, en dat Horst aan de Maas zelfs niet in staat is geweest ondanks eerdere beloftes 4 miljoen vrij te maken voor een fietsverbinding vanaf Broekhuizen.

We dringen er dan ook bij u op aan er mede voor te zorgen dat financiering tijdig geregeld zal zijn, en dat dit niet tot vertraging van de beveiliging leidt.

En dat brengt mij op de planning.

In het dagblad De Limburger van 26 oktober hebben we kunnen lezen dat het oorspronkelijke jaartal dat de sluitkades gerealiseerd moeten zijn, 2015, niet haalbaar is. Genoemd is dat de beveiliging pas in 2017 gereed zal zijn, terwijl de waterschappen 2020 noemen.

U begrijpt dat wij daar eufemistisch gezegd niet blij mee zijn. Ook daarvoor vragen wij uw aandacht.

De werkzaamheden en de overlast voor de bevolking.

Er zullen hoogwatergeulen worden gegraven en er zullen afgravingen worden gedaan om de groene rivier mogelijk te maken. En daarbij heb ik het nog niet over eventuele delfstoffenwinning bij Ooijen, die voor de beveiliging absoluut niet noodzakelijk is.

De afgravingen van de hoogwatergeulen en van de obstakels in het gebied leiden tot veel transport en verkeersbewegingen om de gronden af te voeren. Om de verkeersveiligheid te garanderen en de overlast voor de bewoners te beperken vragen wij u er op toe te zien dat daarover tevoren afspraken worden gemaakt.

De natuurwaarden

In diverse publicaties wordt het unieke karakter van het gebied genoemd en geroemd. Ontwikkeling van de natuurwaarden vindt onder andere plaats in het kader van de EHS. De gebiedsvisie voorziet in de ontwikkeling van meer natuur, nieuwe in plaats van de oude.

Van belang is de situatie aan het eind van de werkzaamheden. Naast de beveiliging tegen hoge waters zal er een meerwaarde kunnen ontstaan na oplevering.

De gebiedsvisie biedt de kans om fiets- en wandelroutes te creëren voor bewoners en anderen die hier verblijven of recreëren en van de natuurwaarden kunnen genieten.

Maar het is wel aan de bestuurlijke kaders om er op toe te zien dat dit ook op en goede wijze gerealiseerd wordt.

In dat verband verwijs ik met name naar het boekwerkje “Maas in Beeld” van Bart Peters en Gijs Kurstjens. Daarin worden op een heldere wijze de succes- en faalfactoren voor een natuurlijke rivier aangegeven. Voor een groot deel gebaseerd op praktijkervaringen.

Het projectbureau Ooijen-Wanssum heeft daaraan meegewerkt, en het boekwerk is daar dan ook bekend. Maar ook u zou daarvan kennis kunnen nemen.

Een samenvatting staat op de laatste 4 pagina's, maar ik wil een paar punten noemen.

- De manier waarop terreinen na inrichting worden achtergelaten bepaalt tot in lente van dagen de potenties van het terrein.

Met andere woorden: denk tevoren goed na over hoe het er na uitvoering van de werkzaamheden uit komt te zien. Er zijn keuzes mogelijk.

- Gemiste kansen in de inrichting zijn nauwelijks meer te herstellen met terreinbeheer.

Ik wil besluiten met een recente uitspraak van de econoom prof. Heertje, gedaan tijdens een Studium Generale in Maastricht:

“Limburg heeft een groot kapitaal aan monumenten, cultuur en landschapsschoon. Koester dat, cultiveer dat en investeer daarin. Het heeft een waarde die niet in geld is uit te drukken”.

Het is aan ons allen, maar vooral ook aan de besluitvormende instanties deze woorden ter harte te nemen.